

קיא:

ג. נשורא בביתא קשי לעניותא פסק בשו"ע (או"ח סי' ק"פ ס"ד) שאף שמותר לאבד פירורין כשאין בהן כזית, מכל מקום קשה לעניות. וכתב השערי תשובה (סק"ג) בשם הברכי יוסף, שמה שאין איסור לאבד פירורין שאין בהן כזית, זהו רק אם אין בכל הפירורין ביחד כזית, אבל אם יש כזית בכל הפירורין יחד, הרי זה אסור. ובמשנה ברורה (שם סק"י) ביאר שמה שהוא קשה לעניות הוא דוקא כשדורס עליהם, שהוא ביזוי גדול, אבל כשמשליכן למים, אפילו אם נאבדין על ידי זה, אין חשש, כיון שהוא פחות מכזית. והוסיף שיש מחמירין כשיש הרבה פירורין ויצטרפו לכזית.

א. סודרא דמר כי צורבא מרבנן בדיקנא ביה במר דלא ידע ברוך בשו"ת מהר"י ברונא (סוף סי' צ"ו) ביאר שהיה להם סודר מיוחד לתלמידי חכמים, ואמרו בירושלמי שכל מי שעושה דבר שאינו צריך נקרא הדיוט, וע"ש באריכות בענין זה, שלא כל הרוצה ליטול את השם יטול.

ב. מחד בתמוז עד שיתסר ביה ודאי שכיחי מכאן ואילך וכו' כתב השו"ע (או"ח סי' תקנ"א סי"ח), שצריך ליזהר מי"ז בתמוז עד ט' באב שלא לילך יחידי מד' שעות עד ט' שעות (משום ששולט בהם קטב מרידי). וכתב הביאור הלכה בשם הפתחי עולם, שלפי המבואר בסוגייתנו יותר יש ליזהר מחד בתמוז עד שיתסר ביה, שודאי שכיחי.